

Опис порожнини

Грот розташований на південному березі Тарханкутського півострова, на схід від урочища Отлеш, поруч (на схід) від арки Атлеш. Координати гроту 45° 20' 04,15", 32° 33' 03,77".

Грот «Око дракона» є карстово-абразійно-денудаційною порожниною. Грот розташований на території Отлеської спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 45 м; площа – 456,5 м²; об'єм – 2221м³. Складено повний план доступної частини порожнини.

Грот має досить складну форму, пов'язану з його освітою та розвитком. Спочатку це була карстова порожнина, або кілька порожнин, розташованих поруч. У східній частині печери збереглися ділянки стін, вкриті карбонатними натіками і сліпий колодязь-камін, що йде вгору, і, безсумнівно, є карстовим. Колодязь круто похилий. Кут нахилу 75°, азимут 62°. Загальна висота колодязя, від дна печери до покрівлі камери, розташованої над колодязем, 10,2 м (2,5 м камера, та 7,7 м колодязь). Західна частина колодязя знаходиться в сильно зруйнованому по тріщинах напластуванні, вивіреному вапняку, що створює враження, що криниця закладена в глибовому навалі.

У верхній частині печери, на висоті 10-13 м від дна, знаходяться численні, різного розміру, ніші-каверни, які, безсумнівно, є карстовими реліктами. Ширина і висота найбільших ніш 1-1,5 м, довжина до 2 м. Другий етап розвитку порожнини – абразійний, коли карстові порожнини розширювалися та з'єднувалися між собою. І, нарешті, третій – денудаційний, коли відбувалося вивірювання поверхонь цієї великої відкритої порожнини. Завдяки цим процесам і великим розміром вхідного отвору багато ділянок стін були зруйновані по тріщинах напластування і стали схожі на навали брил. Брилами, завалено все дно печери. Про різновікові обвалення, говорить різний ступінь окатаності - від округлих валунів до незграбного щебеню і брил. Найбільша брила, що лежить у великій залі, має округлі обриси, оскільки впала дуже давно, але в силу своїх розмірів ще не зруйнувалася.

Західний вхід має грандіозні розміри. Ширина його дном 13 м, висота 10,2 м. Східний вхід, має набагато менші розміри, порядку 1,7 на 1,7 м і незграбні обриси. Дно його закладено приблизно на 6 м вище західного входу. Мабуть вхід молодший. У північній частині печери знаходиться не широкий і низький хід, що закінчується глибовим завалом. У західній стінці його розташовано дуже низьке і вузьке тупикове відгалуження. У західній стінці великого вхідного залу, проглядається велика тріщина, розкрита на початку, якою мабуть, закладалася поперечна частина печери. Максимальна висота печери 13 м спостерігається у великій привходовій залі. Максимальна ширина печери – 18 м, там же. Покрівля грота грубо параболічна, дрібно ступінчаста, по шаруватості вапняку. Стіни гроту нерівні, незграбні, слабо згладжені. Дно похило піднімається від західного входу в глибину, приблизно на 3 м, і від великої зали до східного виходу.

Грот закладений у середньо-сарматських, у нижній частині, масивних, неясно шаруватих, у верхній – товсто шаруватих вапняках білого та жовтувато-білого кольору. На вивітрілих поверхнях, шаруватість добре видно. Вапняки сильно тріщинуваті. Майже все дно печери вкрите уламками вапняку різного розміру та різного ступеня окатаності. Розміри уламків коливаються від брил діаметром близько 3 м до розмірів щебеню. Видно як окатані уламки, так і гострокутні, причому ступінь окатаності не залежить від розмірності. Скальне дно видно лише на невеликих ділянках.

На західній стінці ходу, між Т.3 і Т.4, знаходиться ділянка з карбонатними натіками шишковидної форми, що збереглися. Розміри їх приблизно 5 на 5 см. Поверхня нерівна, що складається з округлих агрегатів, що зрослися між собою. Колір натіків зверху буро-жовтий, світлий. Але під тонкою верхньою кіркою вони чисто білі.

Грот сухий.

У гроті трапляються окремі плями чорного лишайника. Більшість поверхні гроту покрита блідо-зеленим покривом мікроскопічних зелених водоростей. У камері, розташованій над сліпим колодязем, спостерігалася невелика колонія (7 прим.) кажанів.

Грот легко доступний.

Грот широко відомий людям і демонструється під час човнових екскурсій. Туристам його показують із моря. Великий вхід та порожнина за ним називають «Око дракона», східний, маленький вхід та порожнина за ним – «печера Алі Баби».

Грот був задокументований 29.07.2010 р. Проніним В., Пунько Д., Ощепковим О., Ощепковою
Опис складено. Проніним К.